

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

5 Primitiae, quare fuerint introductae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

DECIMIS, de quibus proximè plura retulimus, æquiparantur primitiæ, ac cum illis ejusdem generis. ac juris sunt, idè sub eadem obligatione debentur, † Hieron. super Malach. relat. in c. revertimini. 16 quæst. 1. & quantitas primitiarum non est determinata. cap. 1. vers. at verò primitia. ext. de decim. & S. Thom. 2. 2. quæst. 86. art. 4. sed, qui plus quadragesimam dabat partem, qui minus sexagesimam, & sic licitum erat dare inter 40 & 60 quantum quisque volebat, hoc erat in aridis, & liquidis, sed qui dabat 2. † primitias animalium dabat unum de ducentis. Deuter. c. 14. & 18. glo. in c. Ecclesiæ. in verb. & primitias. 13. quæst. 1.

3. Primitiæ dicuntur † primi fructus quos sibi Deus tamquam omnium rerum Domitus retinuit, & quia omnia dat bona, in primitijs euæ recognoscere debemus. Rebuff. in tract. de decim. quæst. 1. nu. 18. & fuerunt inventæ tempore Abel, qui obtulit de primogenitis gregis sui Genes. c. 4. & Rebuff loco proxime citato † ter autem in anno istæ primitiæ Domino offerebantur, in Paschate de novis granis, in Pentecoste de novis panibus, & in Septembri de vino, & aliis fructibus illius temporis, R. mani. n. olim non prius degustare novas fruges, aut vita solebant, quam sacerdotes primitias libassent, ut ait Plin. lib. 18. c. 2. & Rebuff eod. nu. 18.

Introductæ fuerunt † primitiæ in signum rei jam factæ, scilicet liberationis ab Ægypto, per interfectionem primogenitorum, salutis primogenitis Israël, & etiam in signum rei faciendæ, ut scilicet initium operum nostrorum attribuamus Dœo auctoritati omnium bonorum, erant etiam in signum futuri, id est recuperandæ cœlestis;

hæreditatis amissæ, quæ est propria primogenitorum. Asten. lib. 6. art. 8. de deci. deferebantur etiam in recognitionem divini beneficij, quasi aliquis profiteretur, se à Deo fructus terræ percipere, & ideo se teneri ad aliquid hujusmodi Deo exhibendum 1. Para. c. ult. & Graff decis. aut. par. 2 lib. 2. c. 27. num. 3.

Debentur † primitiæ de jure divino, id est præcepto à Deo facto, ut tenet Rebuff. ead. qu. 1. num. 22. fin. & pertinet ad jus naturale, ut homo aliquid Deo ad ejus honorem exhibeat de bonis sibi à Dœo concessis, ex qua causa † olim offerebantur in recognitionem beneficij, quasi homo profiteretur, se fructus terræ à Deo accepisse, & ita offerebantur cum quadam professione, & erant quoddam oblationis genus. Deut c. 25. & S. Thom. ead. qu. 86. art. 4. Sed non debentur præcepto naturali, quia aliud est deberi ex præcepto, & aliud jure naturali, quia naturaliter quilibet est obligatus beneficiari sibi ad antidota, ut beneficiari beneficiat Bart. in l. ex hoc jure, nu. 11 ff. de just. & jur. & solutionem primitiarum secundum determinationem Ecclesiæ, esse in præcepto tempore moderno, determinat Ecclesia, & quod secundum consuetudinem approbatam, & indigentiam ministrorum solvantur, tenet Graff. d. c. 27. n. 4. non est tamen præceptū

† morale, nec naturale, sed quoddam præceptū judiciale, & figurale, ut primitiæ id est primi cuiuslibet rei fructus dentur, & in his maximè consuetudo attenditur. Rebuff. eod. nu. 22. & Graff. loco. proximè citato.

Laici † consuetudine legitimè præscripta, possunt à primitiarum solutione liberari, quia aut ex mente Rebuff. debebantur præcepto judiciali, & evan-

gelica.